

KRISTUS KRÁL

PÁN NAD VŠEMI REŽIMY

MEZI KOMUNISMEM A NACISMEM NENÍ ROZDÍL

Od dvacátých let XX. století slaví církev svátek Krista Krále. Ustanovil jej papež Pius XI. jako den, který má připomínat svrchovanost Kristovy vlády nad všemi politickými režimy. V té době se totiž prudce rozbujely komunismus i nacismus, které papež považoval za novodobé formy pohanství a neviděl mezi nimi rozdíl.

POKŘIK PŘED SMRTÍ: „VIVA CRISTO REY!“

Církev ve dvacátých letech procházela těžkým pronásledováním. V první řadě v Mexiku. Diktátor se rozhodl skoncovat s náboženstvím. Byly bořeny kostely, v některých oblastech bylo křesťanství považováno za protistátní čin. Výstižně tehdejší situaci v Mexiku popisuje Graham Greene ve svém známém románu Moc a sláva. Tuto genocidu katolíků si někteří obyvatelé nenechali líbit a povstali proti vládě – jejich povstání vešlo do dějin jako povstání kristerů (cristeros). Jejich oddíly však byly špatně vyzbrojené a nemohly konkurovat mexické armádě. Nakonec byli do posledního muže postříleni.

Krev tisíců mučedníků, která zaplavila zemi, však povzbuzovala ty, kdo přežili. Stovky mučedníků umíraly se statečným pokřikem, který byl zároveň vyznáním: „Viva Cristo Rey!“ (Ať žije Kristus Král!).

NEJEN VNĚJŠÍ OHROŽENÍ CÍRKVE

Pronásledování neprobíhalo jen v Mexiku, nýbrž i ve Španělsku, Sovětském svazu a Německu. Myšlenka svátku Krista Krále vznikla tedy v situaci velkého ohrožení křesťanů – zcela srovnatelného s pronásledováním v prvních staletích.

Svátek Krista Krále se ale netýká jen vnějšího ohrožení církve. Čelíme totiž horšímu nebezpečí: zesvětštění církve zevnitř. Církev se nesmí zabydlet v žádné epoše, zejména ne v té, které jí dopřává jisté výsady a možnost z pohodlnění. „Ve světě budete mít soužení. Ale buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět,“ praví Ježíš (Jan 16,33). To je to jediné, o co se může církev opřít.

JEŽÍŠ KRISTUS JE CÍL LIDSKÝCH DĚJIN

Kristovo kralování není z tohoto světa, neprosazuje se násilím, chytračením ani jakýmkoli lidským výkonem. Roste zvolna jako ono hořčičné zrno. Ježíšovo kralování se v tomto světě prokazuje neokázalou službou těm, ke kterým v Kristově jménu přicházíme, a v neposlední řadě – následováním. Je vždy aktivitou zdola. A zároveň zacílením: Ježíš Kristus – náš Pán a Král – je cíl lidských dějin, bod, v němž se sbíhají tužby dějin a civilizace. A proto je psáno u evangelisty Marka: „Obráťte se a věřte evangeliu!“

*Se svolením zpracováno podle textu v Katolickém týdeníku /
Perspektivách číslo 47, 18. – 24. 11. 2013, autor: Martin T. Zikmund.
www.katyd.cz. Redakčně upraveno.*